

ประตูกานท์

ประตูกานท์

ม.ล.ปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

ประตูกานท์ที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ เป็นฉบับท้ายสุดของปีพุทธศักราช 2550 ซึ่งกำหนดส่งต้นฉบับตั้งแต่กลางเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ดังนั้นกว่าวารสารจะออกวางแผงข้อความที่ปรากฏอาจจะตกสมัยไปแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ก็ต้องแสดงความเห็นใจผู้จัดทำเพราะจะต้องมีการจัดการให้วารสารได้ออกตามกำหนดเวลา

ผลงานชิ้นแรกที่จะนำเสนอในโอกาสนี้ มีแรงบันดาลใจมาจากภาวะอันไม่เป็นปกติสุขของโลกมนุษย์ในปัจจุบัน บางแห่งฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล บางแห่งประสบอุทกภัยอย่างร้ายแรงแสนสาหัส

ความเป็นอยู่ร่วมกันฉันมนุษย์
 อยู่ที่เรารู้คุณค่าที่ผ่านมา
 ธรรมชาติอาจลงโทษโหดร้ายบ้าง
 โคนทำร้ายข้างเดียวใครใครจะยอม
 มาเกิดมาร่วมสรรสร้างทางชีวิต
 สิ่งแวดล้อมถนอมไว้ให้ยาวนาน

ประชาชนนับร้อยนับพันทั่วโลกต้องสังเวชชีวิตจากภัยธรรมชาติดังกล่าว เหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนก็เกิดขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ ภูเขาไฟระเบิด ดินโคลนถล่ม หรือแม้กระทั่งหิมะตกในทะเลทรายก็ยังมีให้เห็นเป็นที่น่าอัศจรรย์ ภาวะโลกร้อนขึ้นทำให้เกิดปรากฏการณ์เรือนกระจก น้ำแข็งที่ขั้วโลกละลายอย่างรวดเร็วส่งผลสืบเนื่องต่อๆ มาอย่างไม่คาดคิด แต่หากจะพิจารณาด้วยความเป็นธรรมแล้ว ก็สามารถสรุปได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากฝีมือมนุษย์ทั้งสิ้น ผลงานชิ้นแรกสำหรับฉบับนี้มีชื่อว่า “สิ่งแวดล้อม”

จะหมองหม่นหรือสุขสุดจุดแจ่มจ้า
 ว่าทรงค่าความจริงหรือสิ่งปลอม
 แต่ทุกอย่างต้องรู้แจ้งจากแหล่งหลอม
 สิ่งแวดล้อมย่อมมีจิตมีวิญญาณ
 ลบล้างผิดดำเนินชอบกอบปรุไฟศาล
 อย่ำระราน...อย่าเข่นฆ่า...อย่าทำลาย

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม 2547 จนถึงปัจจุบัน เหตุการณ์ในจังหวัดชายแดนใต้ก็ยังไม่มิตีท่าว่าจะ

สงบลง หน้าที่ยังรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ คำประพันธ์ชื่อ “เมื่อไรไฟใต้จะสิ้น” จึงปรากฏ

ไฟใต้ยังไม่ดับ
ไฟฟอนยิ่งร้อนแรง
โรงเรียนยังถูกเผา
อนามัยไฟยังจ้อง
ลองกองเกลือไต้ตัน
กรีดยางใครกล้าไป
จากปฐมาสู่พ่อ
กดดันดันดวงมาน
จากคนสู่หลายคน
กฎหมายเป็นตัวแปร
กฎหมายผู้ใดตอบ
ความหมายคำรอมชอม
สิบจับกูดับร้อย
ชีวิตแห่งชาวชน
เมื่อไรได้สิ้นทุกข์
ไฟใต้อวสาน

ท่าทีกลับยิ่งโชนแสง
ถ้วนทุกแห่งยังทุกข์ครอง
ภูมิลำเนายังไหม้หมอง
ชีพพี่น้องครองอามัย
มังคุดผลเก็บไม่ได้
พวงพาลภัยอาจแผ้วพาน
แล้วลามต่อยังลูกหลาน
เปิดปากแจ้งแหล่งเบาะแส
ขยายผลกระจายแผ่
ชี้ไหนแท้ไหนตัวปลอม
ถูกผิดชอบกูไม่ยอม
ไม่อาจยอมมโนตน
ไร่ที่ถ้อยจะผ่อนปรน
ล้วนมีดมนอนธกาส
ย้อนเยือนสุขนิรันดร์นาน
คงด้ามขวานคืนเขตไทย

แม้ไฟใต้จะยังไม่ดับ แต่ชาวไทยถ้วนทั่วทุกตัวคนก็ยังมีศุนย์รวมใจเพื่อต่อสู้กับเหตุการณ์ร้ายที่จะผ่านเข้ามาทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดจากธรรมชาติ ภัยจากพิษเศรษฐกิจ ภัยจากความแตกแยกทางด้านการเมืองหรือแม้กระทั่งภัยจากการก่อการร้าย ที่ทำให้คนไทยหันมาทำร้ายไทยด้วยกันเอง สิ่งที่เป็นจุดยึดเหนี่ยวอย่างยวดยิ่งคือความจงรักและ

ภักดีในสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งทรงคอยปิดเป่าให้ทุกข์ภัยได้ผ่านพ้นไปเป็นที่น่าอัศจรรย์ และเนื่องในเดือนธันวาคมของปีนี้ เป็นวโรกาสในการร่วมเฉลิมฉลองครบแปดสิบพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอีกโสดหนึ่งด้วย จึงขอส่งท้ายวารสารรุสมิแลของปีพุทธศักราชนี้ด้วยบทอาศิรวาท แล้วพบกันใหม่โอกาสต่อไปครับ

สยามขัตติยาพาทราชสุคติ

ยามไทยทุกซ์เทวษถ้วม	ถวิลหวัง
ถ้วนพระประจูดั่ง	ตั้งแก้ว
ส่องสว่างเพิ่มพูนพลัง	หล้ารีน - รมย์แฮ
เพ็ญพระบารเมศแพรว	เพริศพริ้งสะพริ้งผล
ภูมิพลอดุลยเดชเจ้า	จักริน ธีราชเอย
สยามเมศร์นฤบดินทร์	เด่นฟ้า
เณกนัตรปกปฐพิน	เพียบสุข
อวยสุขรายรอบหล้า	โลกถ้วนเปรมปรีดี
ศรีศรีสิริกิติ์เยื้อง	หยาดสวรรคค์ ลงฤ
ทวิหัตถ์ทรงแบ่งป็น	สุขป้อน
ยุคลบาทเสด็จพลัน	ทุกซ์เพ็ลียง - พล้าแฮ
ทรงดับผ้วาพิษร้อน	เรื่อเรื่อเกยมสันต์
พงศ์พันธุ์จักเรศเจ้า	จอมสยาม
ร่วมฤทธิ์ตั้งรอนราม	ราพณ์แพ้
คุ้มครองครอบขัณฑ์คาม	สยามเขต
ทุกพระหัตถ์ช่วยแก้	เกริกฟ้าไทยเกษม
อิมเอมออกโอบฐู้อ้าง	อวยพร
จูงสถิตสถาพร	เพริศแพรว
จักรีจวบนิรันดร	อุดมสุข
พระเดชจูดั่งแก้ว	กำฟ้าเพื่อนสวรรคค์

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

